

Päev kumles akastlikalt pääl
Ja tõstis juo ko oma kääl.

"Ma julalan koin jääd ja lund,
Ja kaotan koin furmanu,

Mis pikkal külmal seltsel
On magant valge kotte all."

Koin haast wälja tulewat,
Kui minu keele kumawat."

Sääl nägisi nad üht reisi jät,
King selle kallal hakkisid nad
Kõik oma rannu katkuda,
Ja teine tüfel näidata.

Kes mehe maadli maha jaas,
Sel suurel auru ja rõnnus jääks.
Sääl hakkas lund rüüsi mäsama,
Wihm, rade andis kõrwalt ka.
Torn mõllas hirmsast, nii kui hull,
Mees waene oli kimbus küll.

Ma paari merdli pääle wõis
Ja astas kasa oma leed.

Tund katas, ilm jäi waikeks teab,
Küüsi hakkas päike jälle pääl,
Ja paisis äge armuaste.
Mees astas ruttu räämaste.

Wast wersta kaks ekk käitnud jäi,
Sis mehe nekk ja saajaks läi.
Ma andis rätli prauna leest
Ja pükis kigi otsa eest.